

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Ve KAMER

A R R E S T

nr. 259.448 van 11 april 2024

A. 238.638/V-2.025

In zake:

1. het Vlaams Gewest,
vertegenwoordigd door zijn regering,
2. de gemeente Voeren,
vertegenwoordigd door haar gemeentecollege,
beiden bijgestaan en vertegenwoordigd door
de advocaten Jan BOUCKAERT, Renaud SMAL, Ann APERS
en Maxine POTARGENT,
Loxumstraat 25
1000 Brussel,
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

het Waals Gewest,
vertegenwoordigd door zijn regering,
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Pierre MOËRYNCK,
Tervurenlaan 34/27
1040 Brussel,
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomende partijen:

1. de naamloze vennootschap ELECTRABEL,
bijgestaan en vertegenwoordigd door
de advocaten Dominique VERMER en Thomas HAZARD,
Tedescolaan 7
1160 Brussel,
bij wie woonplaats wordt gekozen
2. de deputatie van de provincie Limburg,
woonplaats kiezend te
3500 Hasselt,
Universiteitslaan 1

I. Voorwerp van het beroep

Bij een verzoekschrift van 13 maart 2023 vorderen het Vlaams Gewest en de gemeente Voeren de nietigverklaring van de volgende handelingen:

“ 1. de stilzwijgende beslissing inzake de bevestiging, overeenkomstig artikel 95, § 8, van het Waals decreet van 11 maart 1999 betreffende de milieuvergunning bij gebreke aan een tijdige beslissing van de Waalse Regering, van de beslissing van 28 juli 2022 van de technisch ambtenaar en van de gemachtigde ambtenaar houdende verlening van een ‘permis unique’ (‘enige vergunning’) aan de nv Electrabel voor de bouw en de exploitatie van een windturbine met een maximaal vermogen van 4,2 MW, gelegen te 4600 Wezet (Visé), rue de Maestricht 95 (‘de eerste bestreden beslissing’) en
2. de beslissing van 28 juli 2022 van de technisch ambtenaar en van de gemachtigde ambtenaar houdende verlening van een ‘permis unique’ (‘enige vergunning’) aan de nv Electrabel voor de bouw en de exploitatie van een windturbine met een maximaal vermogen van 4,2 MW, gelegen te 4600 Wezet (Visé), rue de Maestricht 95, bevestigd overeenkomstig artikel 95, § 8, van het Waals decreet van 11 maart 1999 betreffende de milieuvergunning bij gebreke van een tijdige beslissing van de Waalse Regering (‘de tweede bestreden beslissing’).”

II. Rechtspleging

Met een op 21 april 2023 elektronisch ingediend verzoekschrift heeft de nv Electrabel gevraagd als tussenkomende partij te mogen optreden.

Bij een beschikking van 13 juni 2023 is die tussenkomst toegestaan.

Met een verzoekschrift van 28 april 2023 heeft de deputatie van de provincie Limburg gevraagd als tussenkomende partij te mogen optreden.

Bij een beschikking van 4 juli 2023 is die tussenkomst toegestaan.

De memories van antwoord, van wederantwoord en van tussenkomst zijn regelmatig uitgewisseld.

Eerste auditeur Muriel Vanderhelst heeft een verslag opgesteld op grond van artikel 93 van het algemene procedurereglement.

Bij een beschikking van 17 januari 2024 zijn de partijen opgeroepen voor de terechtzitting van 13 februari 2024 en is hun het verslag ter kennis gebracht.

Staatsraad Luc Donnay heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Renaud Smal, die voor de verzoekende partijen verschijnt, advocaat Adrien Pironet, *loco* Pierre Moërynck, die voor de verwerende partij verschijnt, en advocaat Cindy Mopalanga, *loco* Dominique Vermer en Thomas Hazard, die voor de eerste tussenkomende partij verschijnt, zijn gehoord.

Eerste auditeur Muriel Vanderhelst heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen betreffende het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

De feiten die dienstig zijn voor het onderzoek van de zaak worden uiteengezet in arrest nr. 257.366 van 19 september 2023. Er wordt naar dat arrest verwezen.

IV. Korte debatten

De auditeur-rapporteur heeft het huidig beroep onderzocht in het kader van de kortedebattenprocedure, en heeft geoordeeld dat het beroep zijn voorwerp heeft verloren wat de tweede bestreden beslissing betreft en dat het niet-ontvankelijk is wat de eerste bestreden beslissing betreft.

V. Verlies van het voorwerp wat de tweede bestreden beslissing betreft

Aangezien de tweede bestreden beslissing is vernietigd bij arrest nr. 257.366 van 19 september 2023, moet het beroep worden verworpen in zoverre het de nietigverklaring van die beslissing vordert, en moet worden vastgesteld dat die vergunning onwettig is om de redenen vermeld in het voornoemde arrest.

De conclusies van het verslag van de auditeur kunnen op dat punt dus worden gevolgd.

VI. Niet-ontvankelijkheid van het beroep wat de eerste bestreden beslissing betreft

VI.1. Standpunten van de partijen

A. De verzoekende partijen

De verzoekende partijen erkennen dat er rechtspraak bestaat volgens dewelke de bevestiging, bedoeld in artikel 95, § 8, 1°, van het decreet van 11 maart 1999 betreffende de milieuvergunning, rechtstreeks voortvloeit uit het decreet en dus niet kan worden beschouwd als een aanvechtbare handeling, uitgaand van een administratieve overheid in de zin van artikel 14, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

Zij voeren evenwel aan dat er rechtspraak bestaat volgens dewelke een impliciete beslissing wel degelijk een aanvechtbare handeling vormt. Naar hun mening is dat met name het geval met de impliciete beslissing bedoeld in artikel 82 van de ordonnantie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van 5 juni 1997 betreffende de milieuvergunningen.

Kortom, zij zijn van oordeel dat hun beroep ontvankelijk is, niet enkel in zoverre het betrekking heeft op de enige vergunning afgeleverd door de technisch ambtenaar en de gemachtigde ambtenaar, maar ook in zoverre het gericht is tegen de bevestiging van die vergunning op grond van het decreet.

B. De verwerende partij

De verwerende partij betoogt dat het beroep niet-ontvankelijk is in zoverre het betrekking heeft op de eerste bestreden beslissing, omdat volgens vaste rechtspraak het stilzwijgen van de bevoegde overheid na beroep geen impliciete beslissing vormt.

C. Memorie van tussenkomst van de tweede tussenkomende partij

De tweede tussenkomende partij sluit zich aan bij het standpunt van de verzoekende partijen.

VI.2. Onderzoek

In artikel 95 van het decreet van 11 maart 1999 betreffende de milieuvergunning wordt onder meer het volgende bepaald:

- “ § 1. Elke natuurlijke of rechtspersoon die bewijst dat ze een belang heeft alsook de technisch ambtenaar, de gemachtigde ambtenaar en het gemeentecollege van de gemeente op het grondgebied waarvan de inrichting of de handelingen en de werken gelegen zijn kunnen bij de Regering een beroep instellen tegen een beslissing van de bevoegde overheid die binnen de in artikel 93 bedoelde termijnen is verstuurd, tegen de beslissing die geacht wordt overeenkomstig artikel 94, eerste lid, te zijn genomen of tegen de weigering bedoeld in artikel 94, tweede en derde lid.

Het gebrek aan beslissing van de in artikel 81 bedoelde overheden i.v.m. de afgifte of de weigering van [enige] vergunningen heeft de onmogelijkheid voor deze laatste om een beroep in te dienen, als gevolg.

[...]

§ 8. Als de beslissing niet binnen de in paragraaf 7 bedoelde termijn wordt verzonden:

1° wordt de in eerste instantie genomen beslissing bevestigd;
[...].

Het beroep georganiseerd bij artikel 95 van het decreet van 11 maart 1999 betreffende de milieuvergunning is een beroep tot herziening. Doordat het administratief beroep tot herziening devolutieve werking heeft, moet de overheid waarbij dat beroep is ingeleid, zich opnieuw uitspreken over het dossier inzake de aanvraag om een enige vergunning, door zelf een beoordelingsbevoegdheid uit te oefenen en alle aspecten van de zaak in overweging te nemen, teneinde haar beslissing in de plaats te stellen van die waartegen het beroep gericht is.

Zoals de verwerende partij opmerkt, is het vaste rechtspraak van de Raad van State dat artikel 95, § 8, van het voornoemde decreet van 11 maart 1999 een regeling invoert waarbij de in eerste instantie genomen beslissing wordt bevestigd bij ontstentenis van een beslissing van de beroepsinstantie, en dat die bevestiging dus rechtstreeks uit het decreet voortvloeit en niet kan worden beschouwd als een stilzwijgende beslissing waartegen beroep openstaat. Het beroep is bijgevolg niet-ontvankelijk is voor zover het tegen een dergelijke beslissing is gericht.

De exceptie van niet-ontvankelijkheid die de verwerende partij opwerpt, moet bijgevolg worden aangenomen.

De conclusies van het verslag van de auditeur kunnen op dat punt dus worden gevolgd.

VII. Kosten en rechtsplegingsvergoeding

Door de nietigverklaring van de tweede bestreden beslissing bij arrest nr. 257.366 van 19 september 2023 is er grond om de kosten van de huidige zaak ten laste van de verwerende partij te leggen.

De verzoekende partijen vorderen een rechtsplegingsvergoeding ten belope van het basistarief. Er is grond om hun vordering toe te wijzen.

**OM DIE REDENEN
BESLIST DE RAAD VAN STATE:**

Artikel 1.

Het beroep tot nietigverklaring is niet-ontvankelijk wat het eerste voorwerp ervan betreft. Er is geen grond meer om uitspraak te doen over het tweede voorwerp van het beroep.

Artikel 2.

De verwerende partij wordt verwezen in de kosten, begroot op een rolrecht van 400 euro, een bijdrage van 24 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 770 euro die aan de verzoekende partijen wordt toegekend.

Elk van de tussenkommende partijen wordt verwezen in de kosten van haar tussenkomst, begroot op 150 euro.

Aldus uitgesproken te Brussel op 11 april 2024 door de Ve kamer van de Raad van State, samengesteld uit:

Pascale Vandernacht,	voorzitster van de Raad van State,
Patricia De Somere,	staatsraad,
Luc Donnay,	staatsraad,
Gregory Delannay,	hoofdgriffier.

De hoofdgriffier,

De voorzitster van de Raad van State,

Gregory Delannay

Pascale Vandernacht